

POZOUNOVÉ SBORY CONSONARE

Boskovice

zkoušky: Hybešova 8
kontakt: Jiří Bureš
jiri.bures[at]evangnet.cz

České Budějovice

Tř. 28 října 28, České Budějovice
zkoušky: úterý 17 hod.
kontakt: Josef Hejzlar, 775 914 044,
Josef.Hejzlar[at]seznam.cz

Chomutov

Ul. 28 října 1071/12, fara Chomutov
zkoušky: jak kdy večer
kontakt: Štěpán Bílek
StepanBilek[at]seznam.cz

Jablonec nad Nisou / Liberec

Pod Baštou 10, fara Jablonec
zkoušky: společně v Rumburku
kontakt: Klára Pavlíková, 777 315 719,
pavlikova.klara[at]gmail.com

Olomouc

Blahoslavova 1, 772 00 Olomouc

zkoušky: Malý sál kostela ČCE, od 18.30 hod
kontakt: Stanislav Jílek, 730 167 113

Praha

Sv. Martin ve zdi, Martinská 8, Praha 1
zkoušky: úterý 19:30 hod.
kontakt: Jan Petržela, 737 904 965,
jan.petrzela[at]centrum.cz

Rumburk / Varnsdorf

Krásnolipská 540/22, fara Rumburk
zkoušky: pátek 20:30 hod.
kontakt: Evžen Šmidt, 720 618 205,
evzen.s[at]centrum.cz

Třebeňice

Tyršova 505, fara Třebeňice
zkoušky: neděle po bohoslužbách
kontakt: Jan Zalabák, 603 196 154,
jan.zalabak[at]trebenice.cz

Vrchlabí

Českých bratří 112, fara Vrchlabí
zkoušky: úterý 17:00 hod.
kontakt: Jiří Weinfurter, 736 629 455,
jiri.weinfurter[at]evangnet.cz

Výbor Consonare

Filip Šimonovský, předseda, 777 088 472, rumburk[at]evangnet.cz
Štěpán Bílek, místopředseda, 604 535 809, stepanbilek[at]seznam.cz
Anke Schutzeichel, ankelange-wallroda[at]t-online.de
Jan Petržela, 737 904 965, jan.petrzela[at]centrum.cz

Ekonomický úsek Consonare

pokladník: Klára Pavlíková, 777 315 719, pavlikova.klara[at]gmail.com
účet Consonare: 2300594540/2010

Redakce:
Jan a Jana Petrželovi
jan.petrzela[at]centrum

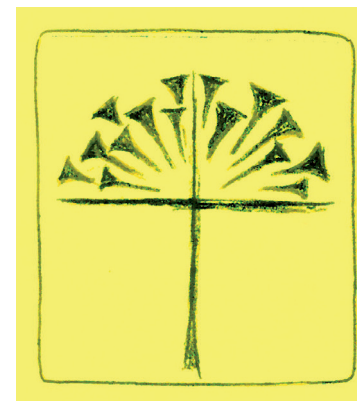
> Kalendář akcí 2016

termín	název akce
1.–3. 4. 2016	VALNÁ HROMADA A JARNÍ SEMINÁŘ
3.–5. 6. 2016	DRÁŽĎANY

Podrobnosti k akcím najdete s dostatečným předstihem na našich webových stránkách, nebo se informujte na [consonare\[at\]evangnet.cz](mailto:consonare[at]evangnet.cz).

Oběžník

podzim 2015

CONSONARE

evangelické pozounové sbory, o.s.

> Úvodem

*Milí přátelé,
protože jsem slíbil velice krátký úvodník, nahrazuji slovo obrazem. S hlavou v oblacích
a nohama na zemi, všechny zdraví vaše Consonare!*

–hp–

> Jarní Plzeň (10.–12. dubna 2015)

Ještě ve velikonočním týdnu jsme se sešli na 9. schůzi valné hromady při pozounovém semináři v Plzni. Zácpy na dálnici měly za následek zpoždění příjezdu mnoha členů a také začátku valné hromady.

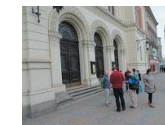
Na stole stály ještě talíře od večere, když začala práce s oznámeními. Ta byla v němčině i češtině vytištěna a následně přečtena. Při diskusi, která se v zápětí konala, překládal Láďa.

I když se valná hromada protáhla hluboko do noci, v sobotu přesně v osm hodin byla snídaneň a následně zkouška.

Obědvali jsme v Plzeňském pivovaru „Na Spilce“. Číšník byl dotázán, jestli mluví německy, načež odpověděl bez přízvuku: „Nemluvim německy.“

Pak nás Standa provedl městem a ukázal nám vedle chrámu, radnice, nového a starého divadla a synagogy také Hurvínka a Spejbla.

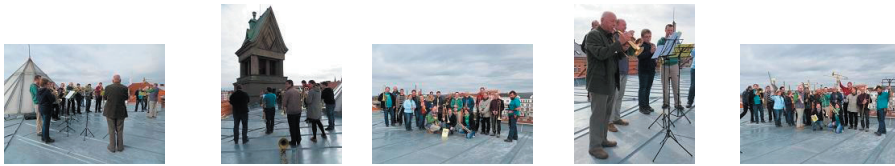
Poté jsme v kostele cvičili souhru s varhanami a průběh bohoslužeb na neděli.

Spali jsme v prostorách budovy a nebo také v samotném kostele. (Hlasité chrápání při skvělé akustice ve svatém stavení by si člověk rád nechal ujit.)

Neděle se soustředila na slavnostní bohoslužbu a byla jako každý jiný den v „Consonare“ započata ranním troubením. Po snídani se ještě chvíli zkušelo, a pak už začala krásná bohoslužba.

Hned po jejím konci jsme ještě provedli „Troubení pro Plzeň“ na velké, ploché střeše budovy. A to už se museli první z nás loučit, aby se vydali na cestu domů. Po opakovaném obědě v pivovaru končí toto krásné setkání „Consonare“.

–Gottfried–

> CVJM Pozounový sbor Wahlbach v Praze (květen 2015)

Od 30. dubna až do 3. května jsme byli s 27 účastníky, z toho 14 trubačů, z CVJM (*Der Christliche Verein Junger Menschen = Křesťanské sdružení mládeže*) a Evangelického společenství Wahlbach na reciproční návštěvě u našich českých bratří a sester z pozounového sboru Consonare v Praze. Ti nás v roce 2013 v květnu navštívili a při svém odjezdu pozvali. Na Prahu a společné troubení jsme se velice těšili.

Kontakty s Consonare máme již od roku 2003, tenkrát byli trubači Siegerlandského pozounového svazu v rámci dovolené na návštěvě v Jonsdorfu v Horní Lužici, přímo u českých hranic.

„Consonare“, což znamená něco jako „souzvuk“, je shromáždění, které se zabývá rozvojem církevní a křesťanské dechové hudby v Čechách. Následkem sekularizace 40 let trvajícím komunistickým režimem je v Čechách na 2 % evangelíků a 7 % katolíků. Křesťanské pozounové sbory do té doby v Čechách ještě neexistovaly.

Po desetihodinové cestě autobusem přes Würzburg, Norimberk a Plzeň a s mezi-přestávkou při chutné snídani, jsme byli přivítáni pražskými hostiteli v našem Hotelu „Holiday Inn“.

Po přihlášení v registračním oddělení hotelu jsme jeli metrem a tramvají ke klášternímu pivovaru Strahov, kde na nás čekala dobrá večeře. Naši hostitelé si dali velkou práci, a tak každý dostal brožurku s kulturním programem pro dny našeho pobytu. Přiložena byla i německá mapka Prahy a malý německo-český slovník.

Při zpáteční cestě, na malém volném plácku s krásným výhledem na noční Prahu, vedl farář Filip Šimonovský večerní pobožnost, při které jsme společně v češtině i němčině zpívali a modlili se.

V pátek bylo pěšky prozkoumáno Staré město, začínaje na Václavském náměstí. Trubači z Consonare nás při zajímavé procházce zavedli ke kostelu sv. Martina ve zdi. Zde sídlí německý evangelický sbor, ve kterém slouží německý manželský pár Leßmann – Pfeifer. Pan farář nás vedl městem po stopách reformátora Jana Husa, až k jeho pomníku

na Staroměstském náměstí. Po obědě v malebné staroměstské restauraci nám naši hostitelé zaplatili průvodce, který nás vedl od Staroměstského orloje mnohými cestami až ke Karlovu mostu. Poté jsme jeli naším autobusem do evangelického sboru na Vinohradech, kde jsme se při kávě a koláči měli příležitost blíže seznámit. Pak jsme v počtu 25 trubačů společně hráli – první zkouška na nedělní bohoslužbu. Dieter Kreuz vedl pobožnost na téma „Bůh přivádí lidi dohromady“, která byla přeložena i do češtiny. Večeře, příjemné společenství lidí a cesta zpátky do hotelu pěkně zakončily tento pestrý den.

V sobotu dopoledne jsme jeli na prohlídku Pražského hradu, chrámu sv. Víta a Zlaté uličky. Autobusem jsme se potom dopravili k Vltavě, kde nás čekala projížďka lodí a chutný oběd formou bufetu. A vrchol našeho pobytu v Praze: mohli jsme na palubě lodi hrát skoro jeden a půl hodiny. Hrály se chorály z „Chvalte Pána 1“ a z Chorálovnicku, při tom jsme měli mnoho posluchačů na mostech Prahy, břehu řeky i na projíždějících lodích.

Čas uběhl jako v letu a my jsme museli zpátky k autobusu, který nás zase dovezl do evangelického sborového domu na Vinohradech. Následovala již druhá společná zkouška na nedělní bohoslužbu. Po pobožnosti a společné večeři šli někteří ještě na procházku noční Prahou. Po návratu do hotelu jsme mohli vzpomínat na příjemný den.

V neděli ráno jsme jeli metrem ke kostelu svatého Martina ve zdi. Krátká zkouška a potom kázal farář Leßmann v němčině s vysluhváním večeře Páně. Bohužel

hned po bohoslužbách jsme museli k autobusu, jelikož jsme před sebou měli ještě devítihodinovou cestu domů.

Všichni byli zajedno, že to byl úžasný a velmi pestrý pobyt ve zlatém městě Praha a nezapomenutelné setkání s našimi bratry a sestrami z Consonare.

–Jens Krumm / Dieter Kreutz–

> Bavorští pozouněři na Moravě

Na konci května 2015 se díky FS ČCE v Hrabové mohla uskutečnit výjimečná třídení událost (29.–31. 5. 2015) „Krok ke smíření“. Akce připomněla oběti nacismu a také násilí, které se událo po válce na Němcích. Hostem akce byl pozounový sbor CVJM evangelicko-luterského děkanátu Sulzbach-Rosenberg, který hudebně doprovodil páteční ekumenickou bohoslužbu na hřbitově v Leštině, kde jsou pohřbeny jak české, tak německé oběti násilí z konce 2. světové války. Evangelický pozounový sbor má v Sulzbachu-Rosenbergu více než stoletou tradici – do Hrabové z důvodu kapacity přijela jen polovina jinak třicetičlenného souboru.

Další shromáždění se uskutečnilo v rámci páteční Noci kostelů v kostele v Hrabové, kde zazněla kromě skladeb v podání pozouněřů i svědectví současníků a z deníků vikáře Šedého z Hrabové. Působivá svědectví přispěla ke společné naději obou národů, že smíření mezi nimi je i přes obrovské utrpení Čechů za války a velké bezpráví kolektivního odsunu Němců možné. Návštěvníci kostela si mohli dále prohlédnout fotografie Karla Kluga z Hřebečska (Schönhengstgau), kdysi největšího německého jazykového ostrova v českých zemích, které je od Hrabové coby kamenem dohodil.

Během sobotního koncertu v sále Hudební školy v Zábřehu německé pozouněry pod vedením Kurta Lehnerera posílili i olomoučtí členové Consonare a pěvecký sbor Carmen. Na programu koncertu byly upravené skladby období baroka a romantismu

a samozřejmě i díla současných autorů. Navázaná osobní přátelství s pozouněry ze Sulzbachu-Rosenbergu budou základem pro další spolupráci s českým Consonare. Závěrem akce byly poté slavnostní bohoslužby v evangelickém kostele v Šumperku za doprovodu pozounového sboru. Akci kromě ČCE podpořila města Zábřeh a Šumperk a hlavně Česko-německý fond budoucnosti.

–Standa–

> Boskovice – letní pobyt Consonare 2015

První červencové dny byly i letos zase rezervované pro letní pobyt „Consonare“. Tentokrát jsme byli v Boskovicích na Moravě a hosty ve sboru, kde je nyní farářem Jiří Bureš (pozounista, do roku 2014 v Chomutově).

A bylo skutečně léto! Snad do té doby nejteplejší dny v roce. Slunce páliło a teplota šplhala každý den výš a výš. Každé chození městem se stalo námahou. A tak jsme dělali všechno proto, abychom horku utekli. V první řadě ovšem trubením v poměrně chladném kostele. Zkoušeli jsme pod vedením Andrease Altmanna řadu nových skladeb pro vystoupení v Prostějově a pro nedělní bohoslužby v Boskovicích. Obsazení bylo při tom hodně kolísavé. Někteří trubači přijeli později, jiní museli odjet dřív. Postupně se přidalo i pár trubačů z Boskovic. Prvních hlasů bylo hodně málo, bas byl oproti tomu obsazený silně. Pro Andrease nebylo úplně jednoduchým úkolem vykouzlit z toho hezký zvuk. . .

Ochlazení jsme hledali odpoledne u blízkého jezera a největší propad teploty jsme zažili v neděli při výletě do Kateřinské jeskyně v Moravském krasu. Venku bylo více než třicet stupňů, uvnitř kolem sedmi. Na to jsme nebyli úplně připraveni. Ani na to, že vnitřek jeskyně je osvětlen jen hodně málo – dostatečně, aby člověk našel cestu, ale dost mizerně, když potřebuje rozluštit noty. Přesto! Troubili jsme a byl to v tomto prostředí jedinečný zážitek.

Celkem pět příjemných dní – díky pohostinství Boskovického sboru, rodině Burešových a Andreasovi, díky společenství mezi námi.

–Constance–

